

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 16CoE/415/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814208047
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tamara Sklenárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7814208047.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v exekučnej právnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advocate. s. r. o., AK so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnej: P.N. E. R. L. M. D. X. Á., O.: XX. XX. XXXX, trvale bytom Z. XXX, Š., vedenej na Exekútorskom úrade súdneho exekútora JUDr. Ivana Nestora, so sídlom Haburská 49/A, Bratislava, pre vymoženie 608,79 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava č. k.: 4Er/825/2014-28 zo dňa 23. 02. 2015, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa.

Účastníkom odvolacieho konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že oprávnený návrhom zo dňa 21. 05. 2014 navrhol vykonať exekúciu voči povinnému na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., Karloveské rameno č. 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, vydaný dňa 19. 05. 2009 rozhodcom JUDr. Miroslavom Rácom, sp. zn.: SR 01157/09 (ďalej len "rozhodcovský rozsudok"), ktorý zaväzoval povinného k zaplateniu sumy 608,79 eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 598,84 eur od 30. 10. 2008 do zaplatenia a nahradeniu trov konania vo výške 176,59 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Podľa návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, po podaní návrhu na začatie rozhodcovského konania do dňa vyhotovenia návrhu na vykonanie exekúcie uhradil povinný len sumu vo výške 1 694,13 eur.

Uviedol, že dňa 13. 08. 2014 doručil súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý na tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, žiadosť ktorú odôvodnil návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie, pripojeným exekučným titulom a na ich základe požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie za účelom vymoženia príslušenstva pohľadávky, ktoré v žiadosti bližšie nešpecifikoval. Súčasťou vyššie v texte spomínanej žiadosti súdneho exekútora je aj jeho oznámenie o splnení povinnosti podľa ust. § 30 ods. 3 Exekučného poriadku. Vychádzajúc z oznámenia súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o skutočnostiach, ktoré by mohli mať za následok jeho vylúčenie z predmetnej exekučnej veci súd Uznesením č. k. 4Er/825/2014-8 zo dňa 18. 08. 2014 rozhodol, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý je vylúčený z vykonávania tejto exekúcie. Dané rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 10. 09. 2014. Oprávnený následne dňa 11. 09. 2014 v súlade s ustanovením § 30 ods. 11 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len "Exekučný poriadok") navrhol súdu vykonaním predmetnej exekúcie poveriť súdneho exekútora JUDr. Ivana Nestora.

Súd citoval ustanovenie § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len "Exekučný zákon") v platnom znení, § 44 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, § 52 ods. 1, 3, § 53 ods. 1 prvú vetu, ods. 4 písm. r), § 54 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ").

Konštatoval, že oprávnený a povinný uzavreli dňa 02. 05. 2008 Zmluvu o úvere č. 7520351, na základe ktorej oprávnený poskytol povinnému úver vo výške 10 000,00 Sk. Poskytnutý úver, zvýšený o príslušný poplatok (vo výške 9 680,-- Sk), sa povinný zaviazal splatiť v 12-mesačných splátkach po 1 640,-- Sk, počnúc dňom 26. 05. 2008. Riešenie sporov - rozhodcovská doložka - je upravené v bode 17. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru v tomto znení: "Všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 761, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sa, vložka č. 3530/B (ďalej len "rozhodcovský súd"), ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto zmluvy, vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej doložky? ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu."

Súd uzavrel, že Zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou. Zmluva, ktorá bola podkladom pre vydanie exekučného titulu napíňa znaky spotrebiteľskej zmluvy predvídané v ustanoveniach § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Ide o osobitný druh zmluvy, pri ktorej spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvňovať jej obsah bez ohľadu na to, podľa akého právneho predpisu sa zmluva uzavrela.

Zmluvnými stranami sú na jednej strane spoločnosť Pohotovosť, s. r. o., (dodávateľ), ktorej predmetom činnosti je aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, čiže koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Na druhej strane tohto zmluvného vzťahu figuruje subjekt, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd tak mal, vzhľadom na vyššie uvedené, za preukázané, že povinný má v danom vzťahu vzniknutého z uzavretej Zmluvy o úvere postavenie spotrebiteľa. Prípadná klauzula o aplikácii Obchodného zákonníka, alebo označenie Zmluvy o úvere ako absolútneho obchodu podľa Obchodného zákonníka, teda nie je žiadnou prekážkou pre aplikáciu všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, medzi ktoré patria aj ustanovenia § 52 a nasledujúce, ktoré sa týkajú ochrany spotrebiteľa.

Uviedol, že pri posudzovaní veci sa veriteľ (oprávnený) úveru nemôže zbaviť povinnosti urobiť zadosť aj ustanoveniam zákona o spotrebiteľskom úvere tým, že v rámci poskytovania úveru je len poskytovateľom peňažných prostriedkov (a nie aj tovarov alebo služieb majúcich sa takto obstarat') a ani tým, že v zmluve o úvere neuvedie účel, za ktorým sa úver poskytuje. Aj za použitia všeobecného interpretačného ustanovenia § 54 Občianskeho zákonníka týkajúceho sa spotrebiteľských zmlúv je totiž namieste, pri pochybnostiach o obsahu zmlúv, výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, čím treba podľa názoru súdu dospieť k záveru, že dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania úverového dlžníka ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku (majúcu za následok potrebu kvalifikácie úveru za tzv. iný a teda nespotebiteľský úver majúci sa takto riadiť výlučne úpravou v zmluve a v Obchodnom zákonníku), čiže veriteľa (oprávneného). Návrh spotrebiteľskej zmluvy, Zmluvy o úvere, je aj v danom prípade pripravený na predtlačenom tlačive, do ktorého sa len vpisujú požadované údaje. Spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom (napr. negociačným vyjednávaním) zmeniť obsah Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy o úvere, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu ako celku (en bloc).

Pokiaľ ide o rozhodcovskú doložku súd uviedol, že praktickým dôsledkom ustanovenia o tejto doložke tak, ako je formulovaná v bode 17. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru je, že spotrebiteľovi je fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, ak oprávnený podá žalobu na rozhodcovský súd. Znenie rozhodcovskej doložky neodporuje síce doslovnému zneniu zákonného ustanovenia, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby predmetné ustanovenie dodržané nebolo, teda zákon obchádza (in fraudem legis). Uvedené potvrdzuje i množstvo exekučných vecí s obdobným skutkovým základom vedených (nielen) na tunajšom súde, kde exekúcie s totožným oprávneným sú vykonávané na základe exekučného titulu, ktorým sú takmer výlučne rozhodcovské rozsudky.

Keďže právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie v predmetnej veci je založená na absolútne neplatnom právnom úkone, exekučný súd po preskúmaní exekučného titulu dospel k názoru, že je vydaný v rozpore so zákonom, súd prvého stupňa v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku návrh na vykonanie exekúcie zamietol.

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.) odvolanie oprávnený.

Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa vyjadrenia oprávneného exekučný súd v prejednávanej veci prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti, ktorú mu zveril zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok) a zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Uviedol, že súd na správne zistený skutkový stav nesprávne aplikoval právny predpis. Ustanovenie § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní upravuje povinnosť exekučných súdov zastaviť exekučné konanie v prípade, ak rozhodcovský rozsudok ukladá povinnosť, ktorá odporuje dobrým mravom, ale má za to, že uvedené ustanovenie súd nesprávne aplikoval. Exekučný súd v konaní o vydaní poverenia posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Formálne preskúmanie sa obmedzuje na dodržanie všetkých formálnych náležitostí ako ich vyžaduje § 34 zákona o rozhodcovskom konaní. Preskúmaním materiálnej stránky exekučný súd zisťuje, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu (dovolenosť, možnosť a súlad s dobrými mravmi). Podľa oprávneného exekučný súd nemôže skúmať samotné rozhodcovské konanie. V rámci materiálneho prieskumu sa exekučný súd musí obmedziť len na skúmanie výroku exekučného titulu, odôvodnenie nemôže zaväzovať účastníkov konania. Splnenie podmienok zastavenia exekúcie, t.j. zaväzovať k niečomu objektívne nemožnému, právom nedovolenému alebo k niečomu, čo je v rozpore s dobrými mravmi, však musí mať povahu zjavného nedostatku exekučného titulu. V rámci exekučného konania súd nemôže zaujímať právne stanoviská a úvahy k výroku samotného exekučného titulu a musí sa obmedziť len na také dôvody zastavenia exekúcie, ktoré majú povahu skutkovo zjavných dôvodov, teda nemôže sa jednať o dôvody právneho posúdenia a poukázal na Nález Ústavného súdu SR ÚS 5/2000 uverejnený pod č. 18/2000. Spôsobom právneho posúdenia správnosti výroku rozhodcovského súdu súd ukrátil účastníkov exekučného konania, ktorí sa mohli vyjadriť k zisteniam exekučného súdu až v odvolacom konaní, pričom civilné konanie je dvojinstančné a postupom súdu došlo k pozbaveniu práva účastníka na prejednanie veci. Exekučný súd rozhodoval o otázke, ktorá je kvalitatívne náročnejšia ako otázky, ktoré sa riešia v exekučnom konaní bez toho, aby na to Exekučný poriadok poskytol legislatívny rámec. Postupom súdu v danej veci a jeho výkladom ustanovenia § 45 zákona o rozhodcovskom konaní dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní.

Ďalej oprávnený uviedol, že došlo k neúplnému zisteniu skutkového stavu veci súdom prvého stupňa, nakoľko namietal skutočnosť, že zmluvnými stranami nebola dojednaná žiadna rozhodcovská zmluva/doložka. K uvedenému oprávnený uviedol, že oprávnený s povinnou uzatvoril rozhodcovskú zmluvu podľa § 3 ZoRK formou samostatného právneho úkonu, a to na samostatnej listine. V zmysle čl. 2 tejto zmluvy je daná právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s., rozhodnúť spor medzi zmluvnými stranami, pričom Stály rozhodcovský súd postupuje v súlade so ZoRK. Na základe uvedeného mal oprávnený za to, že exekučný titul bol vydaný oprávneným orgánom.

Zároveň oprávnený poukázal na znenie § 53 ods. 1 písm. r) OZ, v zmysle ktorého sa za neprijateľné podmienky považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Podľa jeho názoru, cieľom zákonodarcov bolo umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva, vzhľadom na čo konal súd prvého stupňa nad rámec zákonných ustanovení. Na základe uvedeného oprávnený žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Košiciach (ďalej len "odvolací súd") prejednal odvolanie oprávneného v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., pretože nejde o vec podľa § 214 ods. 1 O. s. p., na prejednanie ktorej je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného je nedôvodné.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého uznesenia a pretože sa so závermi súdu prvého stupňa stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p. a k odvolaniu uvádza nasledovné.

V podanom odvolaní oprávnený namietal, že exekučný súd prekročil svoju právomoc danú mu zákonom, ak vecne preskúmal exekučný titul, ktorým je rozhodcovský rozsudok a nesprávne posúdenie rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej podmienky.

Odvolací súd z pripojeného spisu zistil, že oprávnený a povinný uzavreli dňa 02. 05. 2008 Zmluvu o úvere č. 7520351, na základe ktorej oprávnený poskytol povinnému úver vo výške 331,93 eur (10 000 Sk), ktorý sa povinný zaviazal vrátiť zvýšený o poplatok vo výške 321,31 eur (9 680,00 Sk), a to v 12 mesačných splátkach po 54,43 eur (1 640,00 Sk), počnúc dňom 26. 05. 2008.

Exekučným titulom v tomto konaní je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská. a. s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, vydaný rozhodcom JUDr. Miroslavom Rácom 19. 05. 2009, č. SR 01157/09, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01. 06. 2009 a vykonateľnosť dňa 04. 06. 2009.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku), exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok. Podľa odseku 2 písm. d/ tohto ustanovenia podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Pokiaľ ide o oprávneným tvrdenú materiálnu stránku právoplatnosti rozhodcovského rozsudku odvolací súd uvádza, že táto nie je bezvýnimočná, ale z vážnych, v zákone stanovených dôvodov existujú z nej výnimky. Exekučný poriadok v ustanovení § 44 ods. 2 zvýraznil zodpovednosť exekučného súdu za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že súd preskúma žiadosť

o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne.

Nakoľko v tomto prípade ide o spotrebiteľský spor, je zároveň potrebné poukázať na skutočnosť, že aj Európska únia venuje problematike ochrany spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Súdny dvor Európskych spoločenstiev vo viacerých svojich rozhodnutiach zdôraznil povinnosť súdu aj v rámci núteného výkonu rozhodnutia chrániť práva spotrebiteľov ako slabšej zmluvnej strany, a to napr. aj v rozsudku zo dňa 06.10.2009 vo veci Asturcom Telecomunicaciones SL, kde zdôraznil povinnosť exekučného súdu preskúmať rozhodcovskú doložku, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul. V rozhodnutí uviedol, že smernica Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď, ako sa oboznámi s právnymi a so skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy.

Pri skúmaní, či exekučný titul bol vydaný orgánom na to oprávneným, má exekučný súd právo posúdiť aj platnosť uzavretej rozhodcovskej doložky, ak exekučným titulom v konaní je rozhodcovský rozsudok vydaný na základe tejto rozhodcovskej doložky, čo vyplýva aj z viacerých rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Tento napr. v uznesení zo dňa 9. februára 2012, sp. zn. 3 Cdo 122/2011 konštatoval, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Podobne v uznesení zo dňa 5. decembra 2012, sp. zn. 6 Cdo 135/2012 uviedol, že ak je právomoc rozhodcovského súdu závislá od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom, t.j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Ďalej v uznesení zo dňa 21.03.2012, sp. zn. 6 Cdo 1/2012 zdôraznil, že aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť tohto exekučného titulu.

Nie je preto dôvodná námietka oprávneného, že súd pri preskúmaní exekučného titulu prekročil rámec svojej preskúmačej činnosti zverenej mu Exekučným poriadkom.

Oprávnený ďalej v odvolaní namietal, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, nakoľko v uznesení uviedol, že zmluvnými stranami nebola dojednaná žiadna rozhodcovská zmluva. Zároveň mal za to, že dojednaná rozhodcovská zmluva nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Pozornosti oprávneného však ušlo, že súd prvého stupňa sa v uznesení rozhodcovskou doložkou zaoberal, keď uviedol, že v úverových podmienkach oprávneného, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, bola v bode 17 obsiahnutá rozhodcovská doložka. Túto doložku súd zároveň posúdil v zmysle § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy ako neprijateľnú, a tým aj neplatnú podmienku.

Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 4 písm. r) za neprijateľné označil dojednanie vyžadujúce v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, nakoľko takéto dojednanie spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 OZ je takéto neprijateľná podmienka absolútne neplatná. Aj keď citované ustanovenie bolo do právneho poriadku Slovenskej republiky zavedené až novelou účinnou od 01. 01. 2008, táto okolnosť nie je dôvodom na iné vyhodnotenie takejto neprijateľnej

podmienky u zmlúv uzatvorených pred 31. 12. 2007. Občiansky zákonník účinný do 31. 12. 2007 len demonštratívne menoval niektoré neprijateľné podmienky, a teda charakter neprijateľných podmienok mohli mať i iné podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Odvolací súd sa stotožňuje s posúdením rozhodcovskej doložky obsiahnutej v bode 17 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru ako neprijateľnej podmienky, nakoľko rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul v predmetnom konaní, znemožňovala voľbou spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným súdom, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde. O doložku, ktorá vyžaduje, aby spotrebiteľ riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní, ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, ale ak by podľa tejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený nezvratne podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Pre povinného to znamenalo povinnosť podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred súkromnou osobou, ktorú si oprávnený už predformuloval v rozhodcovskej doložke a na výbere ktorej spotrebiteľ nemal žiadnu účasť.

Uvedená skutočnosť predstavuje vadu exekučného titulu, ktorú nemožno odstrániť a pre ktorú sa rozhodcovský rozsudok stáva nespôsobilým exekučným titulom. Takýto rozhodcovský rozsudok nemôže byť podkladom na vykonanie exekúcie, preto súd prvého stupňa postupoval správne, ak zamietol žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie.

Okrem uvedeného, rozhodcovská zmluva, ktorá má formu rozhodcovskej doložky, je neplatná aj pre nedodržanie zákonom predpísanej písomnej formy podľa § 4 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, lebo nie je obsiahnutá v dokumente podpísanom oboma zmluvnými stranami. Ako vyplývalo z obsahu spisu, Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, v ktorých je obsiahnutá rozhodcovská doložka, neboli podpísané zmluvnými stranami, preto v nich obsiahnutú rozhodcovskú doložku nie je možné považovať za platne dojednanú. Úprava obsiahnutá v zákone o rozhodcovskom konaní o úprave formy rozhodcovskej zmluvy v § 4 je striktná bez možnosti extenzívneho výkladu a formálna podmienka písomnej formy v danom prípade dodržaná nebola (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. 11. 2011, sp. zn. 2Cdo 245/2010).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd už len dopĺňa, že neplatná rozhodcovská doložka nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu na konanie a takto (bez právomoci rozhodcovského súdu) vydaný rozhodcovský rozsudok, t.j. vydaný na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, nemôže byť exekučným titulom, lebo ide o nulitný právny akt. Takto neboli splnené podmienky pre pokračovanie exekúcie.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Oprávnený nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a ostatným účastníkom preukázateľné trovy tohto konania nevznikli, preto im neboli priznané.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení novely uskutočnenej zákonom č. 33/2011 Z. z. účinnej od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.